Síla jazyka

Pentateuch

Tito byli rozděleni na ostrovy pohanů v jejich zemích, každý podle svého jazyka, podle svých čeledí, ve svých národech. To jsou synové Chámovi podle svých čeledí, podle svých jazyků, v jejich zemích a v jejich národech. To jsou synové Šémovi podle svých čeledí, podle svých jazyků, v jejich zemích, podle svých národů. Genesis 10:5,20,31

Mojžíš pak řekl Hospodinu: „Pane můj, nejsem výřečný, ani dnes, ani od té doby, co jsi promluvil ke svému služebníku. Jsem těžkomluvný a těžkomluvný.“ Hospodin mu řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo činí němého, hluchého, vidoucího nebo slepého? Zdaliž nejsem já Hospodin?“ Exodus 4:10-11

Ale pes se proti žádnému z Izraelců nepohne jazykem, proti člověku ani proti zvířeti, abyste věděli, jak Hospodin rozlišuje mezi Egypťany a Izraelem. Exodus 11:7

Protože jsi nesloužil Hospodinu, svému Bohu, s radostí a s veselím srdce, pro hojnost všeho, proto budeš sloužit svým nepřátelům, které Hospodin proti tobě pošle, v hladu a žízni, v nahotě a v nedostatku všeho. Vloží ti na šíji železné jho, dokud tě nezničí. Hospodin proti tobě přivede národ z daleka, od konce země, rychlý jako orel, národ, jehož jazyku nebudeš rozumět. Deuteronomium 28:47-49

Dějiny

Všechen lid se pak v pokoji vrátil do tábora k Jozuovi do Makedy. Nikdo se proti žádnému z Izraelců nehnul jazykem. Jozue 10:21

I přivedl lid k vodě. Hospodin řekl Gedeonovi: „Každého, kdo bude chlípat vodu jazykem jako pes, postavíš zvlášť; stejně tak každého, kdo se skloní na kolena, aby pil.“ Soudců 7:5

Duch Hospodinův mluvil skrze mne, jeho slovo bylo na mém jazyku. Bůh Izraele řekl, Skála Izraele ke mně promluvila: „Kdo vládne nad lidmi, ať je spravedlivý, vládne v bázni Boží.“ 2. Samuelova 23:2-3

Za dnů Artaxerxa napsali Bišlam, Mitridat, Tabeel a ostatní jejich druhové perskému králi Artaxerxovi. List byl napsán syrsky a také syrsky vyložen. Ezdráš 4:7

Neboť jsme prodáni, já i můj lid, abychom byli vyhlazeni, pobiti a zahynuli. Kdybychom byli prodáni otrokům a otrokyním, mlčel bych, ačkoli by nepřítel nemohl královu škodu vyrovnat. Ezdráš 7:4

Poezie

Budeš skryt před bičem jazyka, nebudeš se bát zkázy, až přijde. Jób 5:21

Pouč mě, a já budu mlčet, a dej mi pochopit, v čem jsem se zmýlil. Jób 6:24

Je snad na mém jazyku nepravost? Nemůžu rozpoznat zvrácenost? Jób 6:30

Kdo se mnou bude soudit? Nyní, když budu mlčet, vydám ducha. Jób 13:19

Tvá ústa vyprávějí tvou nepravost a ty volíš jazyk lstivých. Jób 15:5

I když má v ústech sladkou zlobu, i když ji skrývá pod jazykem; Job 20:12

Bude sát jed hadů, jazyk zmije ho zabije. Jób 20:16

Mé rty nebudou mluvit ničemnost a můj jazyk nevydá lstivost. Jób 27:4

Urození mlčeli a jazyk se jim přilepil k patru. Jób 29:10

Hle, nyní jsem otevíral svá ústa, můj jazyk promluvil v mých ústech. Jób 33:2

Můžeš snad leviatana vytáhnout hákem, nebo jeho jazyk provazem, který spouštíš? Jób 41:1

V jejich ústech není věrnosti, jejich nitro je samo o sobě ničemností, jejich hrdlo je otevřený hrob, svým jazykem lichotí. Žalmy 5:9

Jeho ústa jsou plná kletby, lsti a podvodu, pod jazykem má škodolibost a marnost. Žalmy 10:7

Hospodin vyhladí všechny lichotivé rty a jazyk, který mluví pyšné věci. Žalmy 12:3

Kteří říkají: „Svým jazykem zvítězíme, naše rty patří nám, kdo je naším pánem?“ Žalmy 12:4

Kdo nepomlouvá jazykem svým, nečiní zlého bližnímu a nepřijímá proti němu potupu. Žalmy 15:3

Síla má vyschla jako střep, jazyk mi přilnul k čelistem, do prachu smrti jsi mě svrhl. Žalmy 22:15

Skrýváš je v tajnosti své přítomnosti před pýchou člověka, střežíš je v ústraní před svárem jazyků. Žalm 31:20

Zdržuj svůj jazyk od zlého a své rty od lstivých řečí. Žalmy 34:13

A můj jazyk bude po každý den mluvit o tvé spravedlnosti a o tvé chvále. Žalmy 35:28

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jeho jazyk mluví o soudu. Žalmy 37:30

(Přednímu hudebníkovi, Jedutúnovi, Žalm Davidův.) Řekl jsem: Budu si dávat pozor na své cesty, abych nehřešil svým jazykem, budu svá ústa držet uzdou, když je přede mnou svévolník. Žalmy 39:1

Srdce mi hořelo v srdci, když jsem přemýšlel, hořel oheň, a tehdy jsem promluvil svým jazykem. Žalmy 39:3

(Představiteli písní v Šošanim, pro syny Korachovy, Mašilo, Píseň lásky.) Mé srdce slibuje dobrou věc. Vyprávím o věcech, které jsem učinil, o králi. Můj jazyk je perem zkušeného pisatele. Žalmy 45:1

Svá ústa vydáváš k zlu a tvůj jazyk kuje lest. Žalmy 50:19

Vysvoboď mě z viny krve, Bože, Bože mé spásy, a můj jazyk bude jásat o tvé spravedlnosti. Žalmy 51:14

Tvůj jazyk vymýšlí zlo, je jako ostrá břitva, působí lstivě. Žalmy 52:2

Miluješ všechna slova, která požírají, lstivý jazyku. Žalmy 52:4

Znič, Hospodine, a rozděl jejich jazyky, neboť jsem v městě viděl násilí a svár. Žalm 55:9

Má duše je mezi lvy, ležím i mezi těmi, kdo jsou ohněm páleni, mezi syny lidskými, jejichž zuby jsou kopí a šípy a jejich jazyk ostrý meč. Žalmy 57:4

Kteří si brousí jazyk jako meč a napínají luky, aby stříleli šípy, i hořká slova: Žalmy 64:3

Tak si sami na sebe na jazyk pustí, všichni, kdo je uvidí, utečou. Žalmy 64:8

Volal jsem k němu svými ústy a byl vyvyšován svým jazykem. Žalmy 66:17

Aby tvá noha byla ponořena v krvi tvých nepřátel a jazyk tvých psů v ní. Žalmy 68:23

Můj jazyk bude každý den mluvit o tvé spravedlnosti, neboť se stydí, neboť se stydí ti, kdo mi usilují o zlé. Žalmy 71:24

Ústa svá vztyčují k nebesům a jejich jazyk se prochází po zemi. Žalmy 73:9

Přesto mu lichotili svými ústy a lhali mu svým jazykem. Žalm 78:36

Neboť ústa svévolníků a ústa lstivých se proti mně otevírají, lživým jazykem mluví proti mně. Žalmy 109:2

Můj jazyk bude mluvit o tvém slově, neboť všechna tvá přikázání jsou spravedlnost. Žalmy 119:172

Vysvoboď mou duši, Hospodine, od lživých rtů a od lstivého jazyka. Žalmy 120:2

Co ti bude dáno, co se ti stane, lstivý jazyku? Žalmy 120:3

Tehdy se naše ústa naplnila smíchem a náš jazyk zpěvem. Tehdy se mezi pohany říkalo: „Hospodin s nimi učinil velké věci.“ Žalmy 126:2

Nebudu-li na tebe pamatovat, ať se mi jazyk přilepí k patru, nebudu-li dávat přednost Jeruzalému před svou největší radostí. Žalmy 137:6

Neboť na mém jazyku není ani slovo, které bys, Hospodine, znal dokonale. Žalmy 139:4

Naostřili si jazyk jako had, pod rty mají jed zmije. Selah. Žalm 140:3

Těchto šest věcí Hospodin nenávidí, a sedm jich je mu ohavností: Pyšné oči, lživý jazyk a ruce, které prolévají nevinnou krev, srdce, které kuje ničemné úmysly, nohy, které se rychle řítí k nepleše, falešného svědka, který mluví lži, a toho, kdo rozsévá sváry mezi bratry. Přísloví 6:16-19

Aby tě ochránil před ženou zlou, před lichotivým jazykem cizí ženy. Přísloví 6:24

Jazyk spravedlivého je jako vybrané stříbro, srdce svévolníků má malou hodnotu. Přísloví 10:20

Ústa spravedlivého plodí moudrost, ale jazyk zvrácený bude vyťat. Přísloví 10:31

Někdo mluví, jako by pronikal mečem, ale jazyk moudrých je zdraví. Přísloví 12:18

Pravdivé řeči budou pevně stanoveny navěky, lživý jazyk však jen na okamžik. Přísloví 12:19

Jazyk moudrých užívá poznání správně, ale ústa hlupáků chrlí pošetilost. Přísloví 15:2

Zdravý jazyk je stromem života, ale jeho převrácenost je zlomem ducha. Přísloví 15:4

Přípravy srdce člověka a odpověď jazyka jsou od Hospodina. Přísloví 16:1

Kdo se ničemného dopouští, naslouchá lživým rtům a lhář naslouchá zlému jazyku. Přísloví 17:4

Kdo má zvrácené srdce, nenajde dobro, a kdo má převrácený jazyk, upadá do neštěstí. Přísloví 17:20

Smrt i život jsou v moci jazyka, a kdo ho miluje, bude jíst jeho ovoce. Přísloví 18:21

Získávání pokladů lživým jazykem je marnost zmítaná sem a tam těmi, kdo hledají smrt. Přísloví 21:6

Kdo střeží svá ústa a jazyk, chrání svou duši před soužením. Přísloví 21:23

Trpělivostí se přesvědčí kníže, a měkký jazyk zlomí kosti. Přísloví 25:15

Severní vítr odhání déšť, tak hněvivá tvář odhání pomlouvačný jazyk. Přísloví 25:23

Lhavý jazyk nenávidí ty, kdo jsou jím postiženi, a lichotivá ústa působí zkázu. Přísloví 26:28

Kdo kárá člověka, později dosáhne větší přízně než ten, kdo lichotí jazykem. Přísloví 28:23

Otevírá svá ústa s moudrostí a na jejím jazyku je zákon laskavosti. Přísloví 31:26

Tvé rty, má snoubenko, kapou jako plástev medu, med a mléko máš pod jazykem, vůně tvých oděvů je jako vůně Libanonu. Píseň písní 4:11

Proroci

Jeruzalém je zničen a Juda padá, protože jejich jazyk a jejich skutky jsou proti Hospodinu a popouzejí oči jeho slávy. Izajáš 3:8

Hospodin zcela zničí záliv Egyptského moře, svým silným větrem zamává rukou nad řekou a roztříští ji v sedmi proudech, takže lidé budou přecházet v suchých botách. Izajáš 11:15

Neboť bude k tomuto lidu mluvit koktavými rty a jiným jazykem. Izajáš 28:11

Hle, jméno Hospodinovo přichází zdaleka, hoří hněvem jeho, a břemeno jeho je těžké; jeho rty jsou plné rozhořčení a jeho jazyk jako oheň stravující. Izajáš 30:27

Srdce ukvapených pochopí poznání a jazyk koktavých bude připraven mluvit jasně. Izajáš 32:4

Nespatříš lid divoký, lid s hlubší řečí, než dokážeš pochopit, s jazykem koktavým, kterému nerozumíš. Izajáš 33:19

Tehdy bude chromý poskakovat jako jelen a jazyk němého bude jásat, neboť na poušti vytrysknou vody a na poušti potoky. Izajáš 35:6

Když chudí a potřební hledají vodu, a žádná není, a jejich jazyk se žízní, já Hospodin je vyslyším, já Bůh Izraele je neopustím. Izajáš 41:17

Přísahal jsem sám při sobě, že slovo vyšlo z mých úst spravedlivě a nevrátí se, že se přede mnou skloní každé koleno, každý jazyk bude přísahat. Izajáš 45:23

Panovník Hospodin mi dal jazyk učených, abych věděl, jak v pravý čas promluvit k unavenému. Každé ráno probouzí, probouzí mé ucho, abych slyšel jako učený. Izajáš 50:4

Žádná zbraň, která bude proti tobě ušita, nebude mít úspěch, a každý jazyk, který proti tobě povstane v soudu, odsoudíš. To je dědictví služebníků Hospodinových a jejich spravedlnost je ode mě, praví Hospodin. Izajáš 54:17

Proti komu si děláte legraci? Proti komu otevíráte ústa a vyplazujete jazyk? Což nejste dětmi přestupků, semene lži? Izajáš 57:4

Vaše ruce jsou poskvrněny krví a vaše prsty nepravostí, vaši rtové mluví lži, váš jazyk mumlá převrácenost. Izajáš 59:3

Neboť znám jejich skutky i jejich myšlenky. Stačí, že shromáždím všechny národy a jazyky, a přijdou a spatří mou slávu. Izajáš 66:18

Napínají jazyk svůj jako luk k lži, ale nejsou stateční pro pravdu na zemi, neboť jdou od zlého ke zlému a mne neznají, praví Hospodin. Každý klame svého bližního a nemluví pravdu. Naučili svůj jazyk mluvit lež a unavují se páchat nepravost. Jeremiáš 9:3,5

Jejich jazyk je jako vystřelený šíp, mluví lest. Ústy mluví pokojně se svým bližním, ale v srdci chystá úklady. Jeremiáš 9:8

Řekli si tedy: „Pojďte, vymyslíme proti Jeremiášovi úklady! Zákon nezanikne u kněze, rada u moudrého ani slovo u proroka. Pojďte, udeřme ho jazykem a nedbejme na žádné z jeho slov.“ Jeremiáš 18:18

Není mé slovo jako oheň, praví Hospodin, a jako kladivo, které rozbíjí skálu na kusy? Proto hle, jsem proti prorokům, praví Hospodin, kteří kradou má slova jeden od druhého. Hle, jsem proti prorokům, praví Hospodin, kteří používají svůj jazyk a říkají: ‚On praví.' Hle, jsem proti těm, kteří prorokují falešné sny, praví Hospodin, a vyprávějí je, a svádějí můj lid k bludu svými lžemi a svou lehkomyslností, a přece jsem je neposlal ani jim nepřikázal. Proto tomuto lidu vůbec neprospějí, praví Hospodin. Jeremiáš 23:29-32

Jazyk kojence se žízní lepí na patro; malé děti žádají o chléb, ale nikdo jim ho nedává. Pláč 4:4

A přilepím ti jazyk k patru, takže oněmíš a nebudeš jim trestat, neboť jsou to vzpurný dům. Ezechiel 3:26

Děti bez vady, krásné postavy, zběhlé ve vší moudrosti, chytré v poznání a chápající vědu, takové, které by mohly stát v královském paláci a učit je učenosti a jazyku Chaldejcům. Daniel 1:4

Vracejí se, ale ne k Nejvyššímu, jsou jako klamný luk, jejich knížata padnou mečem pro zuřivost jejich jazyka, to bude jejich posměch v egyptské zemi. Ozeáš 7:16

Strýc muže, který ho pálil, ho vezme nahoru, aby vynesl kosti z domu, a zeptá se toho, kdo bude po bocích domu: „Je s tebou ještě někdo?" On odpoví: „Ne." Tehdy řekne: „Mlč, neboť nesmíme připomínat jméno Hospodinovo." Amos 6:10

Neboť jeho boháči jsou plní násilí a jeho obyvatelé mluví lži a jejich jazyk je v jejich ústech lstivý. Micheáš 6:12

Máš čistší oči, než abys hleděl na zlo, a nemůžeš se dívat na nepravost. Proč hledíš na ty, kdo jednají věrolomně, a mlčíš, když svévolník požírá spravedlivějšího než on? Abakuk 1:13

Zbytek Izraele se nebude dopouštět nepravosti ani mluvit lži, v jejich ústech se nenajde lstivý jazyk. Budou se pást a odpočívat a nikdo je nezastraší. Sofonjáš 3:13

A toto bude rána, kterou Hospodin postihne všechny lidi, kteří bojovali proti Jeruzalému: Jejich tělo bude hnilo, dokud budou stát na nohou, jejich oči budou hnilo v jejich dírách a jejich jazyk bude hnilo v jejich ústech. Zacharjáš 14:12

Evangelia

Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plivl si a dotkl se jeho jazyka. Marek 7:33

A hned se mu otevřely uši, rozvázalo se mu pouto na jazyku a mluvil jasně. Marek 7:35

A tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit novými jazyky. Marek 16:17

A ihned se mu otevřela ústa, rozvázal se mu jazyk a promluvil a chválil Boha. Lukáš 1:64

A zvolal: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať namočí alespoň špičku prstu ve vodě a ochladí mi jazyk, neboť se v tomto plameni trápím." Lukáš 16:24

V Jeruzalémě je u Ovčího trhu rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, s pěti síněmi. Jan 5:2

Skutky apoštolů

A stalo se to známým všem obyvatelům Jeruzaléma, takže se to pole v jejich pravém jazyce nazývá Akeldama, to jest Pole krve. Skutky 1:19

I ukázaly se jim rozdělené jazyky, jako by oheň, a sestoupil na každého z nich. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. A jak slyšíme každý svůj vlastní jazyk, v němž jsme se narodili? Kréťany a Araby slyšíme mluvit našimi jazyky o podivuhodných Božích skutcích. Skutky 2:3-4,8,11

David o něm praví: ‚Pána jsem měl před sebou stále před očima, je mi po pravici, abych se nepohnul.‘ Proto se mé srdce radovalo, můj jazyk jásal, i mé tělo odpočívá v naději. Nenecháš mou duši v pekle a nedopustíš, aby tvůj Svatý viděl porušení.‘ Skutky 2:25-27

Slyšeli je totiž mluvit jazyky a velebit Boha. Petr jim odpověděl: „Může někdo zakázat vodu, aby ti, kteří přijali Ducha svatého stejně jako my, nebyli pokřtěni?“ Skutky 10:46-47

A když na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali. Skutky 19:6

A když mu to dovolil, Pavel se postavil na schody a pokynul rukou lidu. A když nastalo velké ticho, promluvil k nim hebrejsky: Skutky 21:40

(Když uslyšeli, že k nim mluví hebrejsky, tím více mlčeli. A on řekl:) Skutky 22:2

A když jsme všichni padli na zem, uslyšel jsem hlas, který ke mně mluvil hebrejsky: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? Těžko se ti bránit proti trnu.“ Skutky 26:14

Listy

Jejich hrdlo je otevřený hrob, svými jazyky lstivě mluví, pod jejich rty je jed hadů. Římanům 3:13

Neboť je psáno: ‚Jakože jsem živ, praví Pán, každé koleno se přede mnou skloní a každý jazyk bude vyznávat Boha.‘ Římanům 14:11

Jinému konání zázraků, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, jinému rozličné jazyky, jinému výklad jazyků. A Bůh ustanovil některé v církvi za prvé apoštoly, druhé proroky, třetí učitele, potom zázraky, potom dary uzdravování, pomoci, správy, rozličné jazyky. Mají všichni dary uzdravování? Mluví všichni jazyky? Všichni vykládají? Ale toužíte po nejlepších darech. A přece vám zjevuji ještě vznešenější cestu. 1. Korintským 12:10,28,30-31

Mluvím-li jazyky lidskými i andělskými, a lásku nemám, jsem jako zvučící kov nebo cinkající činel. Láska nikdy neselhává, ale ať už jsou proroctví, pominou, ať už jsou jazyky, utichnou, ať už je poznání, zmizí. 1. Korintským 13:1,8

1. Korintským 14
1 Usilujte o lásku a toužíte po duchovních darech, ale spíše po tom, abyste prorokovali.

2 Neboť kdo mluví cizím jazykem, nemluví k lidem, ale k Bohu; nikdo mu totiž nerozumí, ale v duchu mluví tajemství.
3 Ale kdo prorokuje, mluví lidem k vzdělání, k napomenutí a k útěše.
4 Kdo mluví neznámým jazykem, buduje sám sebe, ale kdo prorokuje, buduje církev.
5 Přál bych si, abyste všichni mluvili jazyky, ale raději abyste prorokovali. Neboť větší je ten, kdo prorokuje, než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by je vykládal, aby církev byla vzdělána.
6 Nyní, bratři, když k vám přijdu a budu mluvit v jazycích, co vám prospěji, když k vám nebudu mluvit buď zjevením, nebo poznáním, nebo prorokováním, nebo učením?
7 A i věci bez života, ať už píšťala nebo harfa, pokud nevydávají rozlišný zvuk, jak se pozná, co se hraje na píšťalu nebo harfu?
8 Jestliže polnice vydá nejistý zvuk, kdo se připraví k boji?
9 Tak i vy, pokud nebudete jazykem vyslovovat slova snadno srozumitelná, jak se pozná, co se říká? Budete mluvit do vzduchu.
10 Na světě je možná tolik druhů hlasů a žádný z nich není bez významu.
11 Jestliže tedy nebudu znát význam hlasu, budu pro toho, kdo mluví, barbarem, a ten, kdo mluví, bude pro mě barbarem.
12 Tak i vy, protože horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se v nich hojně působit k budování církve.
13 Protož ten, kdo mluví neznámým jazykem, ať se modlí, aby mohl vykládat.
14 Modlím-li se v neznámém jazyce, modlí se můj duch, ale můj rozum je bez užitku.
15 Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i rozumem, budu zpívat duchem, ale budu zpívat i rozumem.
16 Jinak, když budeš žehnat Duchem, jak ten, kdo sedí na místě neučených, řekne Amen na tvé díkůvzdání, když nerozumí, co říkáš?
17 Ty sice dobře děkuješ, ale ten druhý se tím nevzdělává.
18 Děkuji svému Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni.
19 V církvi jsem však raději promluvil pět slov svým rozumem, abych svými ústy i jiné poučil, než deset tisíc slov v neznámém jazyce.
20 Bratři, nebuďte dětmi v rozumnosti; buďte však dětmi ve zlosti, ale v rozumnosti buďte muži.
21 V zákoně je psáno: ‚Jinými jazyky a jinými rty budu mluvit k tomuto lidu, a přesto mě neposlouchají,‘ praví Hospodin.
22 Jazyky jsou tedy znamením ne pro věřící, ale pro nevěřící. Prorokování však neslouží nevěřícím, ale věřícím.
23 Jestliže se tedy celá církev shromáždí na jedno místo a všichni budou mluvit jazyky a přijdou tam neučení nebo nevěřící, neřeknou vám snad, že jste blázni?
24 Jestliže však všichni prorokují a vejde někdo nevěřící nebo neučený, bude od všech usvědčen, bude od všech souzen.
25 A tak se zjevují tajemství jeho srdce; padne na tvář a bude se klanět Bohu a vyznávat, že Bůh je ve vás.
26 Jak tedy, bratři? Když se scházíte, každý z vás má žalm, má učení, má jazyk, má zjevení, má výklad. Všechno ať se děje k budování.
27 Mluví-li někdo neznámým jazykem, ať mluví dva, nejvýše tři, a to postupně; jeden ať vykládá.
28 Není-li však vykladač, ať v církvi mlčí a mluví sám k sobě i k Bohu.
29 Proroci ať mluví dva nebo tři, a ostatní ať soudí.
30 Je-li něco zjeveno jinému, kdo sedí kolem, první ať mlčí.
31 Neboť můžete všichni jeden po druhém prorokovat, aby se všichni poučili a všichni byli potěšeni.
32 A duchové proroků jsou podrobeni prorokům.
33 Neboť Bůh není původcem zmatku, ale pokoje, jako ve všech církvích svatých.
34 Ženy ať v církvích mlčí, neboť jim není dovoleno mluvit, ale je jim přikázáno poslouchat, jak i Zákon praví.

35 A chtějí-li se něčemu naučit, ať se doma ptají svých mužů; neboť je hanba ženám mluvit v církvi.
36 Cože? Od vás vyšlo slovo Boží, nebo jen k vám přišlo?
37 Považuje-li se někdo za proroka nebo za duchovního, ať uzná, že to, co vám píšu, jsou přikázání Páně.
38 Je-li však někdo nevědomý, ať je nevědomý.
39 Protož, bratři, usilujte o prorokování a nebraňte mluvit jazyky.
40 Všechno ať se děje slušně a řádně.

A aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán, k slávě Boha Otce. Filipským 2:11

Jestliže se někdo mezi vámi zdá být zbožný, ale nedrží svůj jazyk na uzdě, ale klame své vlastní srdce, je jeho zbožnost marná. Jakub 1:26

Tak i jazyk je malý úd, ale chlubí se velkými věcmi. Hle, jak velkou věc může zapálit malý oheň! A jazyk je oheň, svět nepravosti. Takový je jazyk mezi našimi údy, že poskvrňuje celé tělo a zapaluje běh věcí, a sám je zapálen peklem. Neboť všelijaká zvěř, pták, had i mořská tvorba jsou zkroceny a byly zkroceny lidstvem. Jazyk však žádný člověk nemůže zkrotit; je to neukázněné zlo, plné smrtelného jedu. Ním dobrořečíme Bohu Otci a jím proklínáme lidi, kteří jsou stvořeni k Boží podobě. Z týchž úst vychází dobrořečení i zlořečení. Bratři moji, tak by se to nemělo dít. Jakub 3:5-10

Neboť kdo chce milovat život a vidět dobré dny, zdržuj svůj jazyk od zlého a své rty od lstivých řečí. 1 Petr 3:10

Dětičky moje, nemilujme slovem ani jazykem, ale skutkem a pravdou. 1 Jan 3:18

Zjevení

A zpívali novou píseň: „Hoden jsi vzít knihu a otevřít její pečeti, neboť jsi byl zabit a svou krví jsi nás vykoupil Bohu z každého pokolení, jazyka, lidu i národa.“ Zjevení 5:9

Potom jsem spatřil veliký zástup, který nikdo nemohl sečíst, ze všech národů, kmenů, lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou. Zjevení 7:9

A měli nad sebou krále, anděla bezedné propasti, jehož jméno je hebrejsky Abadon, ale řecky Apollyon. Zjevení 9:11

I řekl mi: Musíš znovu prorokovat před mnohými lidmi, národy, jazyky i králi. Zjevení 10:11

A lidé z lidí, kmenů, jazyků a národů budou hledět na jejich mrtvoly tři a půl dne a nedovolí, aby jejich mrtvoly byly položeny do hrobů. Zjevení 11:9

A bylo mu dáno vést válku se svatými a přemoci je; a byla mu dána moc nad všemi kmeny, jazyky a národy. Zjevení 13:7

A viděl jsem jiného anděla letět prostředkem nebe, který měl věčné evangelium, aby ho kázal těm, kdo přebývají na zemi, a každému národu, pokolení, jazyku i lidu. Zjevení 14:6

Pátý anděl vylil svou nádobu na trůn šelmy. Její království se naplnilo tmou a oni si bolestí kousali jazyky. Shromáždil je na místo, které se hebrejsky nazývá Armagedon. Zjevení 16:10,16

A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, kde sedí nevěstka, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.“ Zjevení 17:15

Apokryfy

Ó muži, jak by král nemohl být mocný, když je takovým způsobem poslouchán? A mlčel. 1 Ezdráš 4:12

Ale jen já jsem viděl, že z úst vypustil jakoby ohnivý výbuch, z rtů planoucí dech a z jazyka chrlil jiskry a bouře. 2 Ezdráš 13:10

Já jsem ve dne mluvil a v noci jsem nemlčel. 2 Ezdráš 14:43

Už nebudu mlčet o jejich ničemnosti, kterou se rouhají, ani jim nebudu dopouštět se ničemných činů. Hle, krev nevinná a spravedlivá ke mně volá a duše spravedlivých si neustále stěžují. 2 Ezdráš 15:8

Přesto zbořil jejich hranice a vykácel jejich háje, neboť rozhodl, že budou vyhlazeni všichni bohové země, aby všechny národy uctívaly pouze Nabuchodonozora a všechny jazyky a kmeny ho vzývaly jako boha. Judita 3:8

Moudrost je milující duch a nenechá rouhače bez obvinění, když se mýlí. Bůh je svědkem jeho ledví, znalcem jeho srdce a slyšečem jeho jazyka. Moudrost Šalomounova 1:6

Proto se varujte reptání, které je neužitečné, a zdržte se svého jazyka od pomlouvání. Neboť není slova tak tajného, aby se nevyšlo nazmar. Ústa, která lžou, zabíjejí duši. Moudrost Šalomounova 1:11

Když mlčím, čekají na můj čas, a když mluvím, naslouchají mi. Budu-li mnoho mluvit, vloží mi ruce na ústa. Šalomounova moudrost 8:12

Moudrost otevřela ústa němých a jazyky těch, kteří neumí mluvit, učinila výřečnými. Moudrost Šalomounova 10:21

Moudrost se pozná slovem, a učenost slovem jazyka. Kazatel 4:24

Nebuď ukvapený ve svém jazyku a ve svých skutcích nedbalý a nedbalý. Kazatel 4:29

Neprosévej každým větrem a nechoď na každou cestu, neboť tak činí hříšník, který má dvojí jazyk. Kazatel 5:9

Čest a hanba jsou v řeči, a jazyk člověka je jeho pádem. Kazatel 5:13

Nedávej se nazývat šeptačem a nečiň svým jazykem úklady, neboť zloděje čeká hanba a dvojjazyčnost zlý trest. Kazatel 5:14

Místo přítele se nestaň nepřítelem, neboť z toho zdědíš špatnou pověst, hanbu a potupu. Tak bude s hříšníkem, který má dvojí jazyk. Kazatel 6:1

Sladká řeč rozmnoží přátele, a hezký jazyk rozmnoží laskavé pozdravy. Kazatel 6:5

Nehádej se s člověkem, který má mnoho jazyka, a neskládej mu dříví do ohně. Kazatel 8:3

Muž zlého jazyka je nebezpečný ve svém městě, a kdo mluví ukvapeně, bude nenávidět. Kazatel 9:18

Když promluví bohatý, každý mlčí a co říká, vychvalují to až do nebes. Promluví-li chudák, říkají: „Co je to za člověka?“ A klopýtne-li, pomohou ho srazit. Kazatel 13:23

Dal jim radu, jazyk, oči, uši i srdce, aby rozuměli. Kazatel 17:6

Kdo ovládne svůj jazyk, bude žít bez svárů, a kdo nenávidí žvanění, bude mít méně zla. Kazatel 19:6

Někdo se dopouští chybných slov, ale ne z vlastního srdce, a kdo se nehřeší jazykem? Kazatel 19:16

Je i napomenutí, které není hezké: někdo mlčí, a je moudrý. Kazatel 20:1

Někdo mlčí, protože nemá co odpovědět, a jiný mlčí, protože zná svůj čas. Kazatel 20:6

Moudrý muž mlčí, dokud neuvidí vhodnou příležitost, ale mluvčí a hlupák si času neváží. Kazatel 20:7

Lepší je uklouznout na chodníku než uklouznout jazykem, proto pád svévolníků přijde brzy. Kazatel 20:18

Kdo mi postaví stráž před ústa a pečeť moudrosti na rty, abych se jimi náhle nezachoval a jazyk mě nezahubil? Kazatel 22:27

Devět věcí jsem ve svém srdci usoudil, že jsou šťastné, a desátou vyslovím svým jazykem: Muž, který se raduje ze svých dětí a který se dožije pádu svého nepřítele. Kazatel 25:7

Blaze tomu, kdo žije s rozumnou ženou, kdo se nenechá ujít a neslouží muži méněcennému, než je on sám. Kazatel 25:8

Ale bolestí srdce a zármutkem je žena, která žárlí na jinou ženu, a metlou jazyka, která se dotýká všech. Kazatel 26:6

Prokletý buď šeptač a dvojjazyčný, neboť takoví zničili mnohé, kteří byli v míru. Pomlouvačný jazyk znepokojil mnohé a rozhnal je z národa do národa, strhl silná města a vyvrátil domy velkých mužů. Pomlouvačný jazyk vyhnal ctnostné ženy a připravil je o jejich práci. Kdokoli mu naslouchá, nikdy nenajde odpočinku a nikdy nebude bydlet v klidu. Úder biče zanechává šrámy na těle, ale úder jazyka láme kosti. Mnozí padli ostřím meče, ale ne tolik, kdo padli jazykem. Blaze tomu, kdo je chráněn jejím jedem, kdo nestrhl její jho a nebyl spoután jejími pouty. Neboť její jho je jho železné a její pouta měděná. Smrt její je zlá smrt, lepší by byl hrob než ona. Nebude vládnout těm, kdo se bojí Boha, a nebudou spáleni jejím plamenem. Kazatel 28:13-22

Tvá řeč ať je krátká, abys v několika slovech shrnul mnoho; buď jako ten, kdo ví, a přesto mlčí o jazyku. Kazatel 32:8

Krása ženy rozjasňuje tvář a muž nemiluje nic víc. Je-li na jejím jazyku laskavost, tichost a útěcha, pak není její manžel jako ostatní muži. Kazatel 36:22-23

Čtyři druhy věcí se zdají být: dobro a zlo, život a smrt, ale jazyk nad nimi neustále vládne. Kazatel 37:18

Píšťala a psaltérium vydávají sladkou melodii, ale nad obojí je nadřazený jazyk. Kazatel 40:21

Modlitba Ježíše, syna Sirachova. Budu ti děkovat, Pane a Králi, a chválit tě, Bože, můj Spasiteli. Chválím tvé jméno, neboť jsi můj ochránce a pomocník, a ochránil jsi mé tělo před zkázou, před léčkou pomlouvačného jazyka, před rty, kteří vymýšlejí lži, a byl jsi mým pomocníkem proti mým protivníkům. Vysvobodil jsi mě podle množství milosrdenství a velikosti svého jména ze zubů těch, kteří mě chtěli pohltit, z rukou těch, kteří mi usilovali o život, z mnoha soužení, která jsem měl, z ohně dusného všude kolem, z ohně, který jsem nerozdmýchal, z hlubin pekelných břich, z nečistého jazyka a lživých slov. Kvůli obvinění krále z nespravedlivého jazyka se má duše přiblížila až k smrti, můj život se přiblížil k podsvětí. Kazatel 51:1-6

Hospodin mi dal jazyk jako odměnu a já ho jím budu chválit. Kazatel 51:22

Jejich jazyk je vyleštěn řemeslníkem a oni sami jsou pozlaceni a potaženi stříbrem, přesto jsou jen lživí a nemohou mluvit. List Jeremiášův 1:8

Ten se ihned rozzlobil a rozkázal, aby tomu, kdo promluvil první, uřízli jazyk a usekli mu nejzazší části těla, zatímco ostatní jeho bratři a jeho matka přihlíželi. 2 Makabejský 7:4

Po něm byl třetí zesměšněn. Když byl požádán, vystrčil jazyk, a to hned, a statečně vztáhl ruce. 2 Makabejský 7:10

A když uřízl jazyk onomu bezbožnému Nikanoru, rozkázal, aby ho po kusech dali ptákům a odměnu za jeho šílenství pověsili před chrám. 2 Makabejská 15:33

A všichni se společným nařízením rozhodli, že v žádném případě nebudou nechat ten den bez slavnosti, ale že budou slavit třináctý den dvanáctého měsíce, který se syrsky nazývá Adar, den před dnem Mardocheovým. 2 Makabejská 15:36

Enoch

Ve spánku jsem viděl, co nyní řeknu jazykem masa a dechem svých úst: které Velký dal lidem, aby s nimi hovořili a rozuměli srdcem. A vešel jsem dovnitř, až jsem se přiblížil ke zdi, která byla postavena z krystalů a obklopena ohnivými jazyky: a to mě začalo děsit. A vešel jsem do ohnivých jazyků a přiblížil se k velkému domu, který byl postaven z krystalů: a stěny domu byly jako mozaiková podlaha z krystalů a jeho základ byl z krystalu. Enoch 14:2,9-10

A přenesl mého ducha do nebe nebes, a já jsem tam spatřil jakousi stavbu z krystalů, a mezi těmi krystaly jazyky živého ohně. Enoch 71:5

A já jsem pozdvihl ruce ve spravedlnosti a dobrořečil Svatému a Velikému a mluvil jsem dechem svých úst a jazykem masa a těla, který Bůh učinil pro děti lidského těla, aby jím mluvily, a dal jim dech a jazyk a ústa, aby jimi mluvily. Enoch 84:1

Jašer

Všechny národy a jazyky uslyšely o jeho pověsti a shromáždily se k němu, klaněly se až k zemi a přinášely mu oběti. Stal se jejich pánem a králem. Všichni s ním bydleli v městě Šineár. Nimrod kraloval na zemi nad všemi Noemovými syny a všichni byli pod jeho mocí a radou. Celá země měla jeden jazyk a jeden jazyk, ale Nimrod nechodil po cestách Hospodinových a byl nejhorší ze všech lidí, kteří byli před ním, od dnů potopy až do oněch dnů. Jašer 7:45-46

A král Nimrod kraloval bezpečně a celá země byla pod jeho vládou a celá země měla jeden jazyk a slova jednoty. I řekl Bůh sedmdesáti andělům, kteří stáli před ním, těm, kteří byli blízko něj, řka: Pojďte, sestupme a změťme jim jazyky, aby jeden člověk nerozuměl jazyku svého bližního. A tak se k nim chovali. A od toho dne zapomněli každý jazyk svého bližního a nemohli rozumět mluvit jedním jazykem. A když stavitel vzal z rukou svého bližního vápno nebo kámen, který si neobjednal, stavitel ho odhodil a hodil na svého bližního, aby zemřel. Jašer 9:20,32-33

A toto je způsob modlářských obrazů: vezmou prvorozeného muže, zabijí ho, ostříhají mu vlasy z hlavy, vezmou sůl, poosolí hlavu a pomažou ji olejem. Pak vezmou malou měděnou nebo zlatou tabulku, napíší na ni jméno a tabulku mu vloží pod jazyk. Vloží hlavu i s tabulkou pod jazyk a vloží ji do domu, rozsvítí před ní světla a klanějí se jí. Jašer 31:41

Postavili chlapce před sebe a chlapec se snažil natáhnout ruku k onyxu, ale anděl Hospodinův vzal jeho ruku a položil ji na uhlí. Uhlí v jeho ruce zhaslo. Zvedl ruku a vložil si ji do úst. Popálil si část rtů a část jazyka, takže mu ztěžkla ústa i jazyk. Jašer 70:29

Naše jazyky budou vyprávět o tvé moci, budeme zpívat a chválit tvé podivuhodné skutky. Neboť jsi nás zachránil před našimi nepřáteli, vysvobodil jsi nás z rukou těch, kdo proti nám povstali, vyhladil jsi je před naší tváří a srazil jsi je pod naše nohy. Jašer 89:20-21

Jubilea

A v onen den byla zavřena ústa všem zvířatům, dobytku, ptákům i všemu, co chodí a se hýbe, takže už nemohli mluvit, neboť všichni mluvili mezi sebou jedním rtem a jedním jazykem. Jubileum 3:28

A táhne se až ke Karasu, který je v lůně ústí, jež směřuje k jihu. Jeho část se táhne podél Velkého moře a táhne se přímo až k západu ústí, jež směřuje k jihu. Toto moře se nazývá ústím Egyptského moře. Jubilea 8:13-14

Arpakšadovi pak vyšel třetí díl, celá země Chaldejské oblasti na východ od Eufratu, hraničící s Rudým mořem, a všechny vody pouště blízko mořského zálivu, který se obrací k Egyptu, celá země Libanon a Sanir a Amana až k hranici Eufratu. Tubalu pak vyšel pátý díl uprostřed zálivu, který se blíží k hranici Ludovy části, k druhému zálivu, k oblasti za druhým zálivem až k třetímu zálivu. Mešekovi pak vyšel šestý díl, celá oblast za třetím zálivem, až k východu od Gadiru. Jubilea 9:4,11-12

A otevřel jsem mu ústa, uši i rty a začal jsem s ním mluvit hebrejsky, jazykem stvoření. Jubileum 12:26

A protože jsi za života své matky občerstvoval ducha, takto ti žehná lůno té, která tě porodila: Má láska a mé prsy tě žehnají, má ústa i můj jazyk tě velmi chválí. Jubileum 25:19

Josef viděl, že si všichni navzájem rozumí, a nemohl se zdržet, a řekl jim, že je Josef. A mluvil s nimi hebrejsky, padl jim na krk a plakal. Jubilea 43:14-15

Ztracené knihy Bible

A protože pastýři vykonávali stejnou práci, jeskyně se v té době jevila jako slavný chrám, protože jazyky andělů i lidí se spojily, aby uctívaly a velebily Boha kvůli narození Pána Krista. První evangelium o dětství Ježíše Krista 1:20

Vtom se jí rozvázal jazyk, otevřely se jí uši a začala zpívat chvály Bohu, který ji uzdravil. První evangelium o dětství Ježíše Krista 6:7

Ježíš odpověděl: „Kdyby neměli řeč, nemohli by mluvit. Každý však ovládá svůj jazyk, aby mluvil dobré i zlé, a proto ať si to dává pozor.“ Evangelium podle Nikodéma 2:5

Charinus a Lenthius, dva synové Simeonovi, se třásli, když to uslyšeli, byli znepokojeni a zasténali. Zároveň vzhlédli k nebi a pokřižovali se prsty na jazyku. Evangelium podle Nikodéma 12:24

A znovu praví: „Milovali ho ústy svými a jazykem svým mu lhali. Neboť jejich srdce nebylo s ním upřímné a nebyli věrní jeho smlouvě. Oněmějte všichni lstiví rtové a jazyk, který mluví pyšné věci. Ti, kteří říkají: „Jazykem zvítězíme, naše rty patří nám, kdo je naším Pánem.“ 1. list Klementa Korintským 7:16-17

Ani tento muž, ač byl takto poctěn, o sobě nemluvil moc chvály. Když k němu však z keře zaznělo Boží slovo, řekl: „Kdo jsem já, že mě posíláš? Jsem slabého hlasu a pomalého jazyka.“ 1. list Klementa Korintským 8:22

Vysvoboď mě od viny krve, Bože, Bože mé spásy, a můj jazyk bude jásat o tvé spravedlnosti. 1. list Klementa Korintským 8:37

Ať se jejich mlčení projeví vláda jejich jazyka. 1. list Klementa Korintským 10:10

Zdržuj svůj jazyk od zlého a své rty, aby nemluvily lsti. 1. list Klementa Korintským 11:3

Říká totiž: „Myslí si snad ten, kdo mnoho mluví a slyší, a kdo je mluvčí, že je spravedlivý? Blahoslavený je ten, kdo se narodil z ženy a žije jen málo dní. Proto nemluv mnoho.“ 1. list Klementa Korintským 14:6

Když jsi viděl zloděje, souhlasil jsi s ním a měl jsi podíl na cizoložnících. Svá ústa vydáváš ke zlu a tvůj jazyk vymýšlí lest. Sedíš a mluvíš proti svému bratru, pomlouváš syna své matky. 1. list Klementa Korintským 17:11

Budeš skryt před bičem jazyka a nebudeš se bát zkázy, až přijde. 1. list Klementa Korintským 23:10

Učte se být podřízeni, odložte veškerou pyšnou a nadutou chlubivost svého jazyka. 1. list Klementa Korintským 23:16

Nebudeš dvojaký a dvojaký, neboť dvojaký jazyk je pastí smrti. Budeš podřízen Pánu a nižším pánům jako zástupcům Božím s bázlivostí a úctou. Barnabášův list 14:14

Je absurdní jmenovat Ježíše Krista a židovsky ho označovat. Křesťanské náboženství totiž nepřijímalo židovské, ale židovské křesťanské, aby se tak každý jazyk, který uvěřil, shromáždil k Bohu. Ignácova epištola Magneským 3:11

Jáhnové také musí být před ním bezúhonní, jakožto služebníci Boží v Kristu, a ne z lidí. Ne falešní žalobci, ne dvojjazyční, ne milovníci peněz, ale ve všem mírní, soucitní, opatrní, žijící podle pravdy Pána, který byl služebníkem všech. List Polykarpa Filipským 2:10

A nyní přidali k ostatním svým hříchům a ke špinavosti své nešlechetnosti, tak naplnili míru svých nepravostí. Ale ty kárej své syny všemi těmito slovy, a svou ženu, která bude tvou sestrou, a ať se naučí držet jazyk, kterým pomlouvá. 1. kniha Herma (Vizení) 2:10

Označuje pochybovače, kteří uvěřili, a některé další, kteří nosí Pána na jazyku, ale nemají ho v srdci: proto je jejich tráva suchá a bez kořene; protože žijí jen ve slovech, ale jejich skutky jsou mrtvé. 3. kniha Herma (Podobenství) 9:194

Zapomenuté knihy Edenu

Pak Adam a Eva vešli do jeskyně a modlili se ve svém vlastním jazyce, který nám nebyl znám, ale který dobře znali. První kniha o Adamovi a Evě 5:1

Když Adam dokončil svůj příkaz Sethovi, jeho údy se uvolnily, jeho ruce a nohy ztratily veškerou sílu, jeho ústa oněměla a jeho jazyk zcela přestal mluvit. Zavřel oči a vydechl. Druhá kniha Adama a Evy 9:1

V desátém nebi je Bůh, v hebrejštině se nazývá Aravat. Kniha Henochových tajemství 20:3

A viděl jsem osmé nebe, které se hebrejsky nazývá Muzalot, střídač ročních období, sucha a deště a dvanácti znamení zvěrokruhu, která jsou nad sedmým nebem. Kniha tajemství Enocha 21:7

A vyprávěl mi o všech dílech nebe, země i moře, o všech živlech, o jejich pohybech a odchodech, o hřmění hromů, o slunci a měsíci, o pohybech a změnách hvězd, o ročních obdobích, letech, dnech a hodinách, o východu větru, o počtu andělů a o tvorbě jejich písní, o všech lidských věcech, o jazyku každé lidské písně a života, o přikázáních, pokynech a sladkohlasných zpěvech a o všem, co je vhodné se naučit. Kniha tajemství Enocha 23:1

Nebo když se jeden člověk klamným jazykem předstírá před druhým dobrým, ale v srdci má zlo, nepochopí ten druhý zradnost svého srdce a nebude sám odsouzen, protože jeho lež byla zjevná všem? Kniha Henochových tajemství 46:3

Blahoslavený, kdo mluví pokorným jazykem a srdcem ke všem. Proklet, kdo mluví pokojným jazykem, zatímco v jeho srdci není pokojný nic než meč. Kniha Henochových tajemství 52:13-14

...Jeho jazyk lže, když uzavírá smlouvu přísahou... Žalmy Šalomounovy 4

Hospodine, vysvoboď mou duši od člověka bezbožného a svévolného, od jazyka bezbožného a pomlouvačného, který mluví lži a klam. Mnohonásobně převrácená jsou slova jazyka člověka svévolného, jako oheň mezi lidem, který spaluje jejich krásu. Tak se mu líbí naplňovat domy lživým jazykem, kácet stromy radosti, které zapalují přestupníky, zatahovat domácnosti do boje

pomlouvačnými rty... V planoucím ohni ať zahyne pomlouvačný jazyk daleko od zbožných!... Žalmy Šalomounovy 12

Ovoce rtů s dobře naladěným nástrojem jazyka,... Žalmy Šalomounovy 15

...Ochraň můj jazyk a mé rty slovy pravdy;... Žalmy Šalomounovy 16

Z mého srdce tryská chvála Hospodinu, z rtů mu zpívám chválu a z jazyka jeho žalmy. Ódy Šalomounovy 40:5

Měli by používat syrský jazyk, ale není tomu tak; jejich jazyk je zcela odlišný. List Aristea 1:16

Protože dychtím projevit svou vděčnost těmto mužům a Židům po celém světě i budoucím generacím, rozhodl jsem, že váš zákon bude přeložen z hebrejštiny, která se mezi vámi používá, do řečtiny, aby tyto knihy mohly být přidány k ostatním královským knihám v mé knihovně. List Aristeaův 2:20

Když to uslyšel krvežíznivý, vražedný a naprosto ohavný Antiochos, přikázal jim, aby mu uřízli jazyk. On však řekl: „I kdybyste mi odebrali řečový orgán, Bůh slyší i němé. Hle, už jsem připravený vyplašit jazyk: uřízněte ho, neboť tím neumlčíte můj rozum. Rádi vydáváme své tělesné údy, aby byly zmrzačeny pro Boží věc. Bůh vás však bude rychle pronásledovat, protože jste mi uřízli jazyk, který mu zpíval chvalozpěvy.“ Čtvrtá kniha Makabejská 5:39-43

Matka však, jak později povím, hebrejsky chlapce povzbudila a on řekl strážím: „Propusťte mě, abych mohl promluvit s králem a se všemi jeho přáteli.“ ... Nestydíš se, ubožáku se srdcem divokého zvířete, že s sebou bereš lidi s podobnými pocity, stvořené ze stejných prvků, a vytrháváš jim jazyky, bičuješ je a mučíš? Čtvrtá kniha Makabejská 6:5,9

Neboť když jsi byl se svými syny spoután, stál jsi tam a viděl jsi, jak je Eleazar mučen, a řekl jsi svým synům hebrejsky: „Synové, ušlechtilý je boj, a vy, povoláni k němu, abyste svědčili za náš národ, bojujte v něm horlivě za zákon našich otců.“ Čtvrtá kniha Makabejská 7:36-37

Ach, krutý byl den, a přece ne krutý, když krutý řecký tyran zapálil oheň pro svá barbarská ohniště a s vroucí vášní přivedl k prakům a zpět k mučení sedm synů Abrahamovy dcery, oslepil jim oční bulvy, vyřízl jim jazyky a usmrtil je rozličnými mukami. Čtvrtá kniha Makabejská 8:32

Synu můj, uslyšíš-li slovo, nech ho umřít ve svém srdci a neprozrazuj ho jinému, aby se nestalo žhavým uhlím a nespálilo ti jazyk a nezpůsobilo bolest v těle, a nezískal sis potupu a nebyl zahanben před Bohem i lidmi. Příběh Achikara 2:2

Synu můj, udělej svou řeč krásnou a jazyk osladný a nedovol svému druhovi, aby ti šlapal na nohu, aby ti zase nešlapal na hruď. Příběh Achikara 2:35

Synu můj, lepší je, když člověk klopýtne nohou, než když klopýtne jazykem. Příběh Achikara 2:45

Synu můj, chceš-li být moudrý, zdrž svůj jazyk od lži, svou ruku od krádeže a své oči od pohledu na zlo; tehdy budeš nazýván moudrým. Příběh Achikara 2:60

Pak mu ukázali písmena, která on sám napsal, a s jeho pečetí. A když to Haiqâr uviděl, jeho končetiny se třásly a jazyk se mu okamžitě svázal, takže strachem nemohl promluvit ani slovo, ale sklonil hlavu k zemi a oněměl. Příběh Achikara 3:34

Když faraon uslyšel tu řeč, podivil se a byl zmatený volností svého jazyka a příjemností své řeči. Příběh Achikara 5:26

Faraon byl zmatený volností jeho jazyka a jeho odvahou v odpovědi. Faraon pak vstal ze svého trůnu, postavil se před Haikára a řekl mu: „Pověz mi nyní, ať poznám, komu je podobný tvůj pán král a komu jsou podobní jeho velmožové.“ Příběh Achikara 5:49

„Ó můj chlapče! Přál jsem ti jen to nejlepší, a ty jsi mi odplatil zlem a nenávistí. Teď bych ti rád vyloupl oči, dal tě na potravu psům, vyřízl ti jazyk, usekl ti hlavu ostřím meče a odplatil ti tvé ohavné skutky.“ Příběh Achikara 7:43

A budete lidem Hospodinovým a budete mít jeden jazyk; a nebude mezi vámi žádný duch lsti v Beliarovi, neboť bude navěky uvržen do ohně. Judův zákon 4:30

A proto budete rozptýleni jako moji bratři Gád a Dan a neznáte své země, kmen ani jazyk. Ašerova smlouva 1:44

Dobrá mysl nemá dva jazyky, žehnání i proklínání, potupu i čest, zármutek i radost, ticho i zmatek, pokrytectví i pravdu, chudobu i bohatství; ale má jednu, neporušenou a čistou povahu vůči všem lidem. Závěť Benjamínova 1:37